

som det ærede Medlem havde for, at der ved denne Bestemmelse skulde gives Universitetet særligt Brev paa en uafhængig Stilling som en Stat i Staten, ikke har nogen videre Hjemmel. (Winther: Jeg sagde, at jeg havde ikke den Skræk.) Ja, det ærede Medlem udtalte den i alt Fald og støttede derpaa sin Indsigelse. Sagen er den, at, saalænge Universitetet staaer som et særligt Institut med Indtægter og Udgifter, er det ogsaa i den Stilling, at det kan overlade sine Eiendomme til Staten for andre faste Eiendomme. Skulde denne særlige Stilling i Tidernes Løb forandres, vil det være en Selsølgelse, at ogsaa disse Forhold ville følge med. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil finde disse Oplysninger tilfredsstillende for sig. Dernæst haaber jeg ogsaa at kunne vise det ærede Medlem, at en anden Fare, som han venter af dette Lovforslag i Fremtiden, heller ikke har stor Sandsynlighed for at indtræde. Der blev nemlig af det ærede Medlem draget en Analogi mellem den eiendommelige Servitut, hvorom her er Tale, og Noget, som han kaldte en „Servitut“ paa Bondejord. Jeg veed ikke, om han der har tænkt paa Fæsteforholdet; hvis han har tænkt derpaa (Winther! Ja), saa vil han vistnok blive meget glad ved at modtage den Oplysning, at Fæstestitutionen ikke er nogen Servitut og ikke paa nogen Maade kan drages ind under Servitutbegrebet. En Servitut er — jeg kan ikke huske den strenge, legale Definition — men den er en vis Byrde eller Forpligtelse, som paahviler en Eiendom til Fordeel for en anden Eiendom; Fæstestitutionen kan ikke paa nogen Maade blive en saadan Servitut, og følgelig kan den Slutning, som det ærede Medlem drog, ikke have nogen syndelig Sandsynlighed for sig. Forresten maa jeg tilstaae, at jeg med en ikke ringe Spænding imbesfeer „Rigsdagstidenden“, for at den kan oplyse mig om, hvorledes det ærede Medlem egentlig drog denne Slutning, thi sjøndt jeg hørte skarpt efter, knækkede det dog for mig to eller tre Gange, da jeg hørte det — hvilket naturligvis var min Skyld. Det ærede Medlem erklærede, at han vilde stemme for det subsidiaire Forslag, men denne Støtte tabte rigtignok meget af sin Værdi, da han tilspøede, at han vilde

stemme imod Lovforslaget i det Hele, om hvilket han erklærede, at det vilde vandre omkring i Livet med det Præg, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe) havde sat paa det. Men der er ikke sat noget saadant Præg paa Lovforslaget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds; dersom Lovforslaget vedtages med det principale eller subsidiaire Endringsforslag, vil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds ingenlunde betegne dette Lovforslag som i mindste Maade plettet; tværtimod, det ærede Medlem har udtalt, at naar disse Bestemmelser kom ind, saa forstærkedes de Anker, som han havde imod Loven. Jeg skjønner derfor ikke rettere end, at det ærede Medlem virkelig har set sig altfor blind paa den ene Omstændighed, at Lovforslaget ikke er blevet indskrænket til de tre Paragrapher, som det ærede Medlem for Mariager (Jacob Jensen) forrige Gang foreslog. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil stemme for det principale og dernæst for det subsidiaire Endringsforslag, og at han da ogsaa virkelig vil stemme for hele Loven. (Winther! Nei!). Det ærede Medlem siger Nei, og saa maa jeg troe ham; jeg har kun det Haab tilbage, at han dog maaskee vil anvende sin Indflydelse her for at faae Andre til at stemme for det.

Der er stillet et meget vanskeligt Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Ringsted (Müllén), som forøvrigt ikke er uden Interesse. Jeg maa henstille til den høitærede Krigsminister at besvare det. Det ærede Medlem spurgte nemlig: Naar nu en Eiendomsbesidder paa de private Grunde indløser sin Byggefrihed og opfører Bygninger, saa er det dog klart, at man ikke længer kan slyde hen over hans Grund eller gennem hans Bygninger, altsaa maa Volben nedlægges paa det Stykke, som svarer til hans Bygning; der maa være et lille Voldstykke, som man fra skriver sig Netten til at slyde fra. Deri har det ærede Medlem i Grunden Ret, og jeg venter, at den høitærede Krigsminister vil give den fornødne Oplysning om, hvorledes han tænker sig i den Henseende at gaae frem. Det vil jo nemlig sees, at det ikke er Udvalget eller Udvalgets Forslag, der har skabt dette intricate Forhold, men at det knytter sig til Regjeringens Udcast, og da den høitærede